

ת"פ 26550/02/22 - מדינת-ישראל נגד עמאר חמדאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 26550-02-22 מדינת ישראל נ' חמדאן(עציר)

בפני כבוד השופט גיל קרזבום

המאשימה: מדינת-ישראל

- נגד -

הנאשם:

עמאר חמדאן,
ע"י ב"כ עו"ד כמיל עודה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, נהיגה ברכב ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 10(א) וסעיף 38(1) לפקודת התעבורה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ומעשי פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס אך ורק לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. בבעלות הנאשם רכב מסוג פורד פוקוס ל.ז. 48-642-59 (להלן: "הרכב") אשר שימש באופן בלעדי את אביו של הנאשם, מר חסן חמדאן, וזאת בשל העובדה שלנאשם אין רישיון לנהיגה ברכב (מעולם לא הוציא רישיון נהיגה). ביום 31.1.2022 בסמוך לשעה 18:00 לקח הנאשם את מפתחות הרכב, ללא ידיעת האב, והחל בנסיעה ברכב לכיוון כפר בענה.

בסמוך לשעה 18:15 התקבל דיווח על אירוע שוד בבענה. בעקבות הדיווח בלשי מג"ב - אדוני ליאור, קובי גבאי ויניב סופר (להלן יחדיו: "הבלשים"), יצאו לביצוע סריקות באזור כשהם נוסעים בניידת מסוג סקודה לבנה עם ל.ז. אזרחי מס' 838-93-401 (להלן: "ניידת מג"ב"). הבלשים החלו בביצוע סריקות באמצעות ניידת מג"ב ברחובות בענה. בהגיעם לאזור השכונה העליונה בבענה, הבחינו ברכב, נוסע במהירות, מכיוון דיר אל אסד לכיוון מג"ד אל כרום, בנתיב הנגדי לניידת מג"ב.

נוכח נהיגתו המהירה של הרכב, החלו הבלשים נוסעים בעקבותיו (להלן: "המרדף"), כאשר במהלך המרדף נעשה שימוש בסירנה ובכריזה, והבלשים מזדהים כאנשי משטרה. הנאשם המשיך בנסיעה, תוך שהוא עוקף רכבים אחרים ונוסע במהירות. הבלשים העבירו דיווח בגל המשטרתי על מיקום ואופן נהיגת הנאשם ועל כך שהוא לא נענה לקריאותיהם לעצור.

בסמוך לשעה 18:30, התקבל הדיווח אצל הבלשים אליאור שפונגין, אנואר סויד וישראל דיין (להלן יחדיו: "השוטרים"), אשר נסעו באותה עת ברכב בילוש אזרחי מסוג קיה פורטאז' לבנה עם ל.ז. אזרחית מס' 503-30-202 (להלן: "ניידת הבילוש"). בהמשך השוטרים הבחינו ברכב, כאשר הוא נוסע במהירות בנתיב הנגדי, לכיוון מג'ד אל כרום. בשלב זה ביצעה ניידת הבילוש חסימה פתאומית לרכב (להלן: "החסימה הראשונה"), תוך כדי שימוש בצופר משטרתי. הבלשים ישראל דיין ואנואר סויד, ירדו מניידת הבילוש באקדחים שלופים, על ראשם כובעי זיהוי משטריים, והם קוראים לעבר הנאשם "עצור משטרה".

הנאשם, שהבחין בשוטרים רצים לעברו, החליט להימלט מפניהם. בכוונה להימנע ממעצרו או מעיכובו כדין, החל בנסיעה של מספר מטרים לאחור, ונעצר לאחר שפגע במהלך נסיעתו, ברכב שעמד מאחוריו. לאחר מכן, החל הנאשם לנסוע במהירות, לפנים, על אף שהבחין בבילוש אנואר סויד שהגיע עד בסמוך לחזית הרכב, תוך שהוא מנסה שלא כדין לפגוע בו, מסכן אותו ומאלץ אותו לקפוץ הצידה על מנת להימנע מפגיעה. הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה, בכוונה להימנע ממעצרו או מעיכובו כדין, תוך שהוא מנסה לעקוף, מימין, את ניידת הבילוש שחסמה את דרכו, באופן שאילץ את הבילוש אליאור שפונגין, אשר עמד בסמוך לדלת הנהג של ניידת הבילוש ונאלץ לקפוץ הצידה על מנת שלא להיפגע מרכב הנאשם, וגופו נחבט בניידת הבילוש. רכב הנאשם המשיך ופגע בפגוש הקידמי-ימני של ניידת הבילוש וברגלו של הבילוש אליאור שפונגין, אשר כתוצאה ממעשיו של הנאשם סבל מכאבים בכף רגל ימין, ובכל חלקי גופו ומסימני שפשוף מעל כף יד ימין.

בהמשך הבלשים החלו בירי לכיוון גלגלי הרכב, על מנת לנסות ולעצור את הרכב, שנמלט מן המקום.

בשלב זה, הגיעה למקום ניידת מג"ב. הבילוש יניב סופר ירד מניידת מג"ב והצטרף אל השוטרים בניידת הבילוש. שתי הניידות החלו בנסיעה לצורך ביצוע סריקות לאיתור הרכב, לאחר שקשר העין עמו אבד. במהלך הנסיעה, נעשה שימוש באמצעים על ידי ניידת הבילוש, ביניהם שימוש בצופר משטרי.

בהמשך למתואר לעיל, הגיעה ניידת הבילוש בסמוך לכיכר סוהיל, ושם הבחינו הבלשים ברכב נוסע לכיוונם בנתיב הנגדי וביצעו באמצעות ניידת הבילוש חסימה נוספת לרכב (להלן: "החסימה השנייה"). על מנת להימלט מהבלשים הנאשם נהג עם הרכב לתוך חניית עפר.

בשלב זה, ירדו הבלשים מניידת הבילוש עם אקדחים שלופים, חבושים בכובעי זיהוי משטריים, וצעקו לעבר הנאשם "משטרה". הנאשם, על מנת להימלט מהשוטרים, החל נוסע לאחור במהירות, בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה חמורה, כאשר אותה עת נמצא מאחורי הרכב הבילוש אנואר סויד, שנאלץ לקפוץ הצידה על מנת שלא להיפגע. במהלך האירוע, פגע הנאשם באמצעות הרכב ברגלו הימנית של הבילוש אנואר סויד.

בהמשך הבלשים פתחו בירי לעבר גלגלי הרכב שנעצר. הבלשים צעקו לעבר הנאשם שיפתח את הדלת, אך הנאשם נותר בתוך הרכב, כשהוא נעול. הבילוש אליר פונגין ניגש אל עבר חלון הנוסע הקדמי, שבר אותו באמצעות האקדח שבידו, והבחין בנאשם, כאשר הוא יושב במושב הנהג ונמצא לבדו ברכב. הנאשם, התנגד לבקשה לצאת מהרכב, והבילוש

אנואר סויד נאלץ להוציא.

במעשיו המתוארים לעיל:

ניסה שלא כדין לפגוע בבלשים באמצעות הרכב, זאת בכוונה להתנגד ולמנוע מעצרו או עיכובו כדין;

עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כאשר הם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם בכך;

נהג ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה;

נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, כאשר לא הוציא רישיון נהיגה מעולם.

טיעוני המאשימה לעונש

4. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפגיעה הקשה בערכים המוגנים, שעניינם הגנה על הביטחון, שלמות הגוף ובריאות של השוטרים. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה, באופן פזיז, תוך סיכון ציבור משתמשי הדרך והשוטרים שנאלצו לירות לעבר רכבו. בהקשר זה, טענה כי מחד, מדובר באירוע מתוכנן ומודע בכל מה שקשור לנהיגה ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה, ומאידך, הנאשם אמנם לא תכנן להיפגש עם השוטרים, אולם מרגע שהתבקש לעצור על ידי המשטרה הוא לא עשה כן, ובהקשר זה חלקו בביצוע העבירות היה מלא ובלעדי. עוד טענה כי היו לנאשם מספר הזדמנויות לסיים את האירוע, והוא בחר שלא לעשות כן. המאשימה הפנתה לנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם, לפגיעה בשוטרים, ולפוטנציאל לנזקים חמורים בהרבה. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן אשר המליץ על ענישה קונקרטי. המאשימה טענה למתחם עונש הולם שנע בין שלוש לשש שנות מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים בדמות של מאסר על תנאי מרתיע, קנס משמעותי, ופסילת רישיון נהיגה. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, המאשימה לקחה בחשבון, את הודאתו המידית של הנאשם, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי. הפנתה לפסיקה רלוונטית.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המידית של הנאשם, להבעת החרטה, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ולגילו הצעיר וביקש להתייחס אליו כאל "בגיר צעיר". עוד הפנה לנסיבות ביצוע העבירות וטען כי לא מדובר במרדף קלאסי, אלא באירוע רגעי, כאשר העבירה של חבלה בכוונה מחמירה מיוחסת רק לאירועי המחסום הראשון שהוצב באופן פתאומי, שלא באמת אפשר לנאשם לשקול את מעשיו. בכל הקשור לתסקיר שירות המבחן, ביקש לראותו כתסקיר חיובי לאור העובדה שהנאשם מגלה אמפתיה לקורבנות, ולא נקבע כי מדובר במי שנשקפת ממנו מסוכנות לציבור. לגבי סיכויי השיקום, הדגיש כי אלה יכולים להתממש לאו דווקא מקיומו של הליך טיפולי קונקרטי, אלא במסגרת משפחתית תומכת כדוגמת בני משפחת הנאשם, שהביעו את רצונם ומחויבותם לסייע לנאשם ולתמוך בו. עוד הפנה לתקופה הארוכה בה הנאשם שוהה במעצר מזה כ- 7 חודשים. בכל הקשור למתחם העונש ההולם, טען למתחם הנע בין שישה לעשרים חודשים. לאור כל האמור לעיל, ביקש להסתפק בתקופת מעצרו ורכיבי ענישה נלווים, לרבות

פיצוי לשוטרים. הפנה לפסיקה רלוונטית.

6. מטעם הנאשם העידה אחותו, הגב' מייסה אבו חסן, וצינה כי היא מתביישת במעשיו של הנאשם, ומוכנה להתגייס עבורו ולעשות ככל שיידרש על מנת להרחיקו מגורמי השפעה שליליים, והבטיחה שמעשיו של הנאשם לא יישנו. עוד ציינה כי הנאשם הוא קורבן של נסיבות חייו, בין היתר בשל העדר דמות סמכותית ומציבת גבולות.

7. העיד בעלה של אחות הנאשם, מר אבו חסן אחמד, וציין שהנאשם ביצע מעשה ילדתי וחסר אחריות. הביע רצון לסייע בשיקומו של הנאשם. ביקש להתחשב בו וביקש רחמי בית המשפט.

8. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות והביע חרטה. הנאשם ציין כי הוא הפנים את חומרת מעשיו. עוד ציין כי הוא מודע לכך שרק במזל האירוע לא הסתיים עם פגיעות ונזקים יותר חמורים, והוא מתייסר על מעשיו. הנאשם הפנה למחירים הכבדים אותם הוא משלם, לרבות סבלו ממעצרו. בהקשר זה הסביר, כי בהיותו מוגדר בסיכון לבריחה, הוא מתהלך מחוץ לאגף באזיקים, והדבר מסב לו סבל רב. ביקש להתחשב בו ולהשתחרר ממאסרו.

תסקיר שירות המבחן

9. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות. התייחסותו לעבירות אופיינו מחד בשיח פתוח אודות תנאי גדילתו ומהלך חייו, הכרה בדפוסיו המכשילים בתחום התעבורה והכרה באשר לפגיעה והנזק שגרם לרכוש ולשוטרים, והבעת צער על מעשיו. מאידך, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתבונן באופן מעמיק באחריותו להסלמת האירוע ואי עצירת רכבו, והצדיק זאת בכך שחש שהוא נתון בסכנה ואיום על חייו. כגורמי סיכון שירות המבחן הביא בחשבון את התרשמותו שמדובר בנאשם אימפולסיבי, המגלה קושי בקבלת סמכות ובהפנמת גבולות חיצוניים ופועל בין היתר, מתוך הצורך לחזק את דימויו העצמי וכן מתוך הצורך לחוש שליטה ובעל ערך, את מעורבותו החוזרת בעבירות בתחום התעבורה, על אף שמועלם לא הוציא רישיון נהיגה, את הסלמתן וחומרתן של העבירות, את התנהלותו הילדותית והאימפולסיבית על הכביש, והצידוקים אותם הנאשם מביא ביחס למעשיו. כגורמי סיכוי, שירות המבחן שקל העדר עבר פלילי, הרושם כי המעצר הנוכחי הממושך מהווה עבורו גורם הרתעה ממשי, הכרה בדפוסיו המכשילים בתחום התעבורה, עמדתו המבטאת רצון להשתלב בטיפול ורצונו לנהל אורח חיים תקין. בשקלול הנתונים, הוערך כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. לאור כל האמור לעיל, הומלץ על הטלת ענישה קונקרטי, אשר תציב גבולות למעשיו של הנאשם. שירות המבחן עוד המליץ כי במידה ויוטל על הנאשם מאסר מאחורי סורג וברית, יש לשקול אפשרות שילובו בתהליך טיפולי בתחום התעבורה, בהתאם לצרכיו הטיפוליים. בנוסף הומלץ על הטלת פיצוי כספי לנפגעי העבירות.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

10. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

11. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נושא כתב האישום המתוקן הינם: הגנה על שלמות גופם של משתמשי הדרך בכלל, וגורמי אכיפת החוק בפרט, הגנה על הרכוש, על ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי ושמירה על שלטון החוק ועל מי שאמונים על אכיפתו. בנוסף, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם, תוך מתן אפשרות לתנועה חופשית ובטוחה בכבישים.

לא בכדי קבע המחוקק עונש מרתיע של עד 20 שנות מאסר לצידה של עבירת החבלה בכוונה מחמירה. הדבר מעיד על חומרתה המופלגת של העבירה ועל רצון הציבור והצורך להילחם בה.בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להחמיר בדינם של נאשמים בעבירות בהן הורשע הנאשם ובפרט כשאלו יוצרות סיכון מידי וממשי לחייהם של שוטרים, נוסעים ועוברי אורח. נפסק לא אחת כי עבירות מסוג זה מבטאות זלזול חמור ומעורר דאגה בחיי אדם, תופעה המחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה, בהקשר זה ראו ע"פ 2544/11 **סמארה נ' מדינת ישראל**: "**בית משפט זה חזר והפנה זרקור לתופעה עבריינית קשה ומסוכנת...בניסיון לחמוק מהוראת שוטרים המורים לנהג לעצור, תוך התעלמות ממצב הדרך, בנהיגה פרועה ומסוכנת. בית המשפט חזר והבהיר כי נדרשת ענישה מחמירה ומרתיעה שכן מי שמזלזל בהוראות השוטרים העושים תפקידם, מסכן חיי אדם וגורם נזק בנהיגתו, יענש באופן חמור ומרתיע**". בשורה ארוכה של פסקי דין קבע בית המשפט העליון את החומרה שיש לייחס לביצוע העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, ראו לדוגמה ע"פ 849/10 **דרור פחימה נ' מדינת ישראל** שם נקבע: "**המעשים המיוחסים למערער הם חמורים ביותר, והתנהגות שכזו צריכה לגרור ענישה משמעותית ומרתיעה ביותר מאחורי סורג ובריח. המערער בחוצפה ובעזות מצח ברח מנציגי החוק בנהיגה פרועה דרך רחובותיה של עיר. כפי שכבר נאמר בעבר על ידי בית משפט זה התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים. "חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך, אף שנהיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה" ... על כן יש להחמיר עם אותם נהגים אשר עושים דין לעצמם ומסרבים לציית להוראות נציגי החוק. התנהגות שכזו מערערת את היסודות עליהם מושתת חברה דמוקרטית המכבדת את עקרון שלטון החוק. המערער ברגל גסה רמס עקרון חשוב ובסיסי זה, ועליו לשלם את המחיר בדמות ענישה ממשית**".

נסיבות ביצוע העבירות

12. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. כאמור, תחילתו של האירוע

במרדף שבו הבלשים עושים שימוש בסירנה ובמערכת כריזה, כאשר הנאשם ממשיך בנסיעה מהירה תוך עקיפת רכבים אחרים. המשכו בהימלטות מחסימה משטרתית כאשר השוטרים עומדים מחוץ לרכב עם כובעי זיהוי משטרתיים ואקדחים שלופים. גם אם מדובר במחסום פתאומי, הנאשם היה מודע לכך שמדובר בגורמי אכיפת החוק והיה עליו לעצור את רכבו. במקום זאת הנאשם המשיך בנסיעתו הפרועה בכך שנסע לאחור, פגע ברכב אחר, המשיך בנסיעה לפנים תוך שהוא מנסה לפגוע בשוטר אנואר ומאלץ את האחרון לקפוץ על מנת להימנע מפגיעה. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה תוך עקיפת הניידת החוסמת, ואילץ השוטר אליאור לקפוץ הצידה ולהיחבט בניידת. הנאשם פגע עם הרכב ברגלו של אליאור וכן פגע בפגוש הקדמי ימני של הניידת. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, סבל השוטר אליאור מכאבים בכל חלקי גופו ונגרמו לו סמני שפשוף מעל כף יד ימין.

נוכח הנסיבות הנ"ל, אינני סבור שיש בעובדה שמדובר במחסום "מפתיע", כדי להוות נסיבה מקלה.

הנאשם אף לא עצר את רכבו עת השוטרים ירו לכיוון גלגלי הרכב, המשיך בהימלטותו עד אשר הקשר עין עמו אבד.

בהמשך הנאשם הבחין במחסום משטרתי נוסף, ושוב ניסה להימלט מהשוטרים בנסיעה מהירה ומסוכנת לאחור באופן שחייב את השוטר אנואר לקפוץ הצידה פעם נוספת, אלא שהפעם הוא נפגע מרכב הנאשם ברגלו הימנית. רק לאחר שבוצע ירי נוסף לגלגלי הרכב הוא נעצר.

מדובר בנסיבות חמורות, ויש בעובדה שמדובר באירוע מתמשך במהלכו הנאשם ניסה לחמוק משני מחסומים משטרתיים, כדי להוות נסיבה מחמירה. היו לנאשם מספר הזדמנויות לחדול ממעשיו, והזדמנות פז לעשות כן לאחר אירוע המחסום הראשון כשהוא מודע היטב למאמצי המשטרה לעצרו, ולתוצאות מעשיו (בוודאי לפגיעה ברכב המשטרה וניסיונות השוטרים למלט עצמם מפגיעת רכבו), אך הוא לא עשה כן בשום שלב, ובהתנהגותו אף הביא להסלמת האירוע.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מלא ומוחלט.

רק במזל האירועים הנ"ל לא הסתיימו בפגיעות קשות בהרבה. מדובר באירוע שיכול היה בנקל להסתיים במותו של אחד השוטרים, שרק תושייתם מנעה פגיעה ישירה וקשה של הרכב בגופם.

הנאשם הפגין זלזול בוטה ברשויות האכיפה ובשלטון החוק, ועשה כן אל מול שוטרים חמושים. התנהגות הנאשם מלמדת על היעדר כל מורא ופחד ונכונות לפגוע בגורמי אכיפת החוק רק על מנת למלט את עצמו, תהיינה התוצאות אשר תהיינה.

אם לא די בעובדה שהנאשם סיכן במודע את השוטרים בנהיגתו הפרועה והמסוכנת, הוא עשה כן כשהוא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה כלל, ובעצם נהיגתו, סיכן את ציבור המשתמשים בדרך.

13. במכלול הנסיבות, ונוכח העובדה שהאירוע הסתיים למרבה המזל בפגיעות קלות יחסית, אני סבור כי את מידת

הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה יש למקם בין הרף הבינוני לגבוה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

14. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, בחינת פסקי דין בעבירות דומות מגלה מנעד ענישה רחב יחסית.

ע"פ 5501/20 ידידיה גאל דור נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לאחר שהתעלם מקריאת השוטר לעצור והאיץ את נסיעתו במשך כ-100 מ' כאשר השוטר אוחז ברכו ומועף אל הכביש. המערער המשיך בנסיעה ועזב את המקום. לשוטר נגרם שבר באמה. נקבע מתחם ענישה שבין 60-6 חודשי מאסר. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 10,000 ש"ח. בערעור נאמר כי מתחם הענישה שנקבע הינו רחב מדי, ותחתיו נקבע מתחם שבין 48-18 חודשי מאסר בפועל והוטלו 18 חודשי מאסר בפועל. ע"פ 6759/07 מדינת ישראל נגד סלמאן אלחרומי - המשיב הורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה בכך שנהג לאחר שתיית אלכוהול, התנגש ברכב אחר, ברח משוטרים שביקשו לעכבו בנסיעה פרועה ומסוכנת, התנגש במעקה בטיחות, נסע לעבר שוטר כשהוא פוגע ברגלו השמאלית וגורם לו לחבלות. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים ופיצוי בסך 1500 ₪. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחמיר עונשו ל- 30 חודשי מאסר בפועל. ע"פ 396/13 אדם ג'בארין נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והפרעה לשוטר. הנאשם נסע לכיוון מתחם מאובטח באום אל פחם כאשר שוטר סימן לו לעצור, האיץ לעבר השוטר אשר נאלץ לקפוץ לצד הדרך על מנת להימנע מפגיעה. בערכאה הדיונית הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל ופסילה מלנהוג למשך 18 חודשים. בערעור הופחת רכיב המאסר בפועל והועמד על 18 חודשים. תוך שנקבע, כי אין מדובר במקרה של נהיגה פרועה שסיכנה ח"י אדם בנתיב תחבורה, אלא באירוע ממוקד, שבשל אופי הזירה התבצע במהירות שאינה גבוהה, כאשר לנאשם לא הייתה באמת יכולת לחמוק מאנשי החוק; לכן, גם עוצמת הסיכון לא הייתה מהגבוהות. ע"פ 6599/07 תומר אשואל נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שנהג לעבר מחסום ובמקום להאט ניסה להימלט משוטרים, פגע בניידת משטרתית שחנתה בשולי הכביש והמשיך בנסיעה לעבר אחד השוטרים תוך ניסיון לפגוע בו. הערכאה הדיונית הטילה 12 חודשי מאסר בפועל, ללא פסילה בפועל. אושר בבית המשפט העליון. ע"פ 10501/05 מוחמד אדרס נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, היזק בזדון לגניבת רכב. הנאשם לא נעתר לקריאות השוטרים, עד אשר נחסם לאחר שפגע ברכב המשטרה. על הנאשם הוטלו 4.5 שנים של מאסר בפועל, ופסילה של 5 שנים. ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו. ע"פ 8598/01 אליהו חננאשולי נ' מדינת ישראל - הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לבצע פשע, ניסיון למכירת רכב גנוב, חבלה בכוונה מחמירה, תקיפת שוטר, מעשה פזיזות ורשלנות, ונהיגה ללא רישיון וללא תעודת ביטוח תקפה. במהלך מרדף משטרת פגע באחד השוטרים אשר נחבל ובסופו של דבר נטש הנאשם את הרכב, על הנאשם הוטלו שלוש וחצי שנות מאסר, תוך שהופעלו 3 מאסרים מותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסך הכל ריצה 5 שנות מאסר, ופסילה למשך 10 שנים. ערעורו על פסק הדין נדחה.

15. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, ביניהם: ת"פ (מחוזי חי') 51396-01-21 מדינת ישראל נ' דלאיכה - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, בכך שניסה להימלט משוטרים שעמדו במחסום משטרת. שניים מהשוטרים דלקו אחרי בניידת, במהלך ניסיונותיו להימלט פגע הנאשם בחזית הניידת, ואחד השוטרים נפגע.

בהמשך פגע שוב בניידת וברכב שחנה במקום. הנאשם ניסה לפגוע עם הרכב בשוטרים ובפקחים שרצו בכביש לעברו ובהמשך לכך, חלק מהשוטרים במקום ירו לעבר הרכב ואחד הכדורים פגע בראשו של אחד הנוסעים וגרם למותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר, ונגזרו 40 חודשי מאסר ללא רכיב של פסילה בפועל. **ע"פ 5492/11 מורד אלרחמן נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב, חבלה בכוונה מחמירה, נהיגה בפזיזות וברשלנות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בכך שנהג ברכב גנוב ושעה שהתקרב למחסום משטרה, המשיך בנסיעה מהירה, הסיט את רכבו באופן שאחד השוטרים קיבל מכה בידו, שוטר נוסף שניסה למשוך מחסום נייד של דוקרנים, פצע את ידו ואת שפתו התחתונה בעקבות נסיעתו הפרועה של הנאשם, בהמשך התנהל מרדף הן ברכב והן רגלי עד שהנאשם נעצר. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה למשך 4 שנים. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. **ע"פ 2544/11 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ומסירת ידיעות כוזבות בכך שבמטרה לעקוף מחסום הנאשם החל לעקוף אוטובוס שעמד במקום תוך שהוא מתעלם מקריאות השוטרים לעצור וכמעט פגע באחד השוטרים שנאלץ לקפוץ לתעלה בשולי הכביש ובנוסף פגע בשוטר משמר הגבול באמצעות צדה השמאלי של מכוניתו, העיפו על הכביש ונמלט מהמקום. המערער הודיע למשטרה שמכוניתו נגנבה. הוטלו 4 שנות מאסר בפועל, ופסילה בפועל למשך 5 שנים. ערעור על חומרת העונש נדחה תוך שנקבע שהעונש אינו קל אך הולם את נסיבות המקרה.

16. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין. בהקשר זה אציין כי, על חלק מפסקי הדין הוגש ערעור ועונש המאסר הוחמר. **ת"פ 21393-05-15 מדינת ישראל נ' אבו-אללטיף** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, חבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה בכך שנהג בצורה מסוכנת ונמלט משוטרים שקראו לו לעצור, איבד שליטה על הרכב, התנגש בתמרור ועמוד של פנס תאורה, יצא מהרכב ונמלט רגלית. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל והטיל עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל למשך 12 חודשים. **ע"פ 3675/07 שלמה אורן נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שהאיץ את רכבו היישר אל עבר הניידת, התנגש בחזיתה ודחף אותה לאחור. כתוצאה מההתנגשות, נחבלה השוטרת קלות וכן נגרם נזק לניידת. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר, ופסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ת"פ 56778-09-14 מדינת ישראל נ' גיהאד אבו טהה** - הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, סיוע להתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים, שינוי זהות של רכב או חלק ממנו וחבלה בכוונה מחמירה. הנאשם המשיך בנסיעתו חרף קריאות השוטרים לו לעצור, ניסה להימלט ותוך כדי כך התנגש בניידת וכתוצאה מכך נפגעו שני שוטרים. נקבע מתחם עונש הולם שבין 9 ל- 30 חודשי מאסר בפועל והוטל מאסר בן 12 חודשים ו-15 חודשי פסילה בפועל. **במסגרת ערעור המדינה (3507/16) הועמד עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר בפועל. ת"פ 30839-09-10 מדינת ישראל נ' עלי חטיב** - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה תחילה, ותקיפת שוטר בכך הנאשם, שנהג ברכב, עלה על המדרכה במטרה לעבור מחסום משטרה. שעה שהשוטר התקרב לרכבו החל הנאשם בנסיעה שסיכנה את השוטר, התנגד למעצר ותקף את השוטרים. על הנאשם הוטל עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל למשך 6 חודשים ופסילה על תנאי. **ע"פ 2910/10 זיאד אלבאז נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף, ניסיון לקבל דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, גניבת כרטיס חיוב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטרים והיזק במזיד לרכב. הנאשם נדון בבית המשפט המחוזי ל-18 חודשי מאסר, ונפסל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 שנים. כמו כן, הורה בית משפט קמא על הפעלתם בחופף של שני מאסרים מותנים שעמדו נגד המערער. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. **ת"פ 42867-02-14 מדינת**

ישראל נ' פהאמי אלסאנע - הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקיד, נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ללא חובת פוליסה, בכך שנהג ברכבו לא שעה לקריאות השוטרים לעצור בצד, המשיך בנסיעה במהירות רבה, תוך סיכון ילדים שהיו בקרבת מקום, הסיט את רכבו על מנת להימלט ממחסום משטרה, יצא מהרכב והחל להימלט מהשוטרים, ולאחר מרדף רגלי, נעצר. נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. הוטלו מאסר לתקופה של 24 שכלל הפעלת מאסרים מותנים ופסילה למשך 10 שנים. במסגרת ערעור על פסק הדין (ע"פ 5016/16) הוחמר עונש המאסר והועמד על 30 חודשים.

17. הענישה בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה משתרעת אף היא על פי קשת רחבה של עונשים: החל ממאסר מותנה ופסילה קצרה בת מספר חודשים ועד מאסר בפועל משמעותי ופסילה למשך מספר שנים, הכול על פי נסיבות המקרה.

בעפ"ת 18158-03-13 **חן נ' מדינת ישראל** (מחוזי מרכז) נדחה ערעור של נאשם בגין הרשעתו בנהיגה ללא רישיון (בלתי מורשה), ללא ביטוח, כשהוא נוהג ברשלנות ומבצע תוך כדי עבירות של אי ציות לרמזור צהוב, ושבעברו הרשעה בעבירה דומה ועבירות נוספות. על הנאשם הושטו 15 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר והוטלו עונשים נוספים לרבות פסילה בפועל לתקופה של 5 שנים. בעפ"ת 22585-11-12 **מדינת ישראל נ' אשורוב** (מחוזי באר שבע), הורשע המערער בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) ונגזרו עליו בין היתר ל- 15 ימי מאסר בפועל, שמונה חודשי פסילה ועונשים נוספים. במסגרת הערעור בוטל רכיב המאסר בפועל. נקבע כי מתחם הענישה בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון אינו מתחיל במאסר בפועל אלא במאסר מותנה והכל תלוי בנסיבות המקרה: ברע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל** המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון ונהיגה והוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש מאסר נוסף (בגין גרימת תאונת דרכים קטלנית) ופסילה מקבלת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. בקשת רשות הערעור נדחתה. בעפ"ת 59233-05-15 **יוסף גואר נ' מדינת ישראל** (מחוזי חיפה) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) ונדון ל-שני חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי למשך 7 חודשים באופן חופף, פסילה בפועל למשך 24 חודשים. בעפ"ת 47635-08-17 **יוסף אגבאריה נ' מדינת ישראל** (מחוזי חיפה) נדחה ערעורו שך נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) ונהיגה בפסילה ונדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות תוך הפעלת מאסר על תנאי למשך 3 חודשים באופן חופף, פסילה בפועל למשך 12 חודשים ועונשים מותנים.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

18. העבירה החמורה ביותר המיוחסת לנאשם הינה חבלה בכוונה מחמירה והיא נושאת בצידה עונש של עד 20 שנות מאסר.

הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לעונש לשאלה האם יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין כלל העבירות או בגין כל עבירה בנפרד. כך או כך, על בית המשפט לקבוע האם מדובר במספר אירועים נפרדים שאז יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד או שמא מדובר במסכת אירועים המהווה אירוע אחד. יצוין כי המאשימה בטיעוניה טענה למתחם אחד של עונש הולם ביחס לכלל האירועים (ר' בהקשר זה ס' 40 יג לחוק העונשין).

נוכח העובדה שמדובר באירוע מתמשך אחד, כאשר העבירות כולן שלובות האחת בשנייה, הן ביחס לציר הזמן והן ביחס למסכת העובדתית, אני סבור שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות.

19. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-30 חודשים ולא יעלה על 54 חודשים, ופסילה מלקבל רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-40 חודשים ולא תעלה על 60 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

20. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו המידית של הנאשם במיוחס לו, הזמן השיפוטי שנחסך, קבלת האחריות, הבעת החרטה, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כמפורט בתסקיר שירות המבחן, נכונותו לפצות את השוטרים שנפגעו, והעדר כל עבר פלילי או תעבורתי משמעותי (שתי עבירות כנוסע). בנוסף יש להביא בחשבון את גילו הצעיר מאוד של הנאשם, ובהקשר זה גם את הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה ממאסר ממושך. כך גם יש לתת משקל להשלכות המאסר על משפחתו הקרובה של הנאשם.

בנוסף יש לתת משקל לאותם חלקים חיוביים בתסקיר שירות המבחן ובפרט לגורמי ה"סיכוי" לחזרה לאורח חיים נורמטיבי, ומאמציו של הנאשם להשתקם במסגרת בית הכלא (שילובו בקבוצה טיפולית בתחום ההתמכרויות וכלבנות טיפולית).

כך גם תובא בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה, ודברי הנאשם לפיהם הוא נתון בתנאי מעצר קשים בהיותו מוגדר "סיכון לבריחה".

21. בכל הנוגע לקביעת שירות המבחן לפיה: "לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות", הרי שהיא אינה מצביעה על רמת מסוכנות גבוהה דווקא. מדובר בניסוח עמום, שלא מאפשר קביעה ברורה בהקשר זה. בהתאם, הדברים לא יהוו שיקול להחמרה בעונש.

22. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם כפי עתירת הסנגור. תסקיר שירות המבחן נעדר המלצה שיקומית מחוץ לכותלי בית הכלא. כאמור מדיניות הענישה הראויה במקרים מסוג זה מצביעה על עונשי מאסר ממושכים, והאינטרס הציבורי גובר באופן מובהק על שיקולי השיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם. התנהגות מסוג התנהגותו של הנאשם תוך סיכון חיי שוטרים ומשתמשים אחרים בדרך, דינה מאסר לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח.

23. בכל הנוגע לקביעת העונש בתום מתחם העונש ההולם, נוכח הנסיבות לקולה, ובפרט גילו הצעיר מאוד של הנאשם, היעדר עבר פלילי, והיעדר נסיבות משמעותיות לחומרה, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל

לתקופה הקרובה יותר לרף התחתון של המתחם כפי שנקבע, והדברים נכונים גם ביחס לרכיב הפסילה מלנהוג.

24. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 31.01.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של חבלה בכוונה מחמירה או עבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה לנהיגה), או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או עבירה של מעשי פזיזות ורשלנות, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה.

אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 40 חודשים בפועל החל מיום שחרורו ממאסרו.

לאור העובדה שהנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה, אני קובע כי מניין ימי הפסילה יחל מיום שחרורו ממאסרו ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה או תצהיר.

אני גוזר על הנאשם עונש פסילה על תנאי לתקופה של 36 חודשים והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה לנהיגה), או נהיגה בזמן פסילה.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר.

הנאשם ישלם לשוטר אליאור שפונגין פיצוי כספי בסך ₪ 4,000 ולשוטר אנואר סוייד פיצוי כספי בסך ₪ 2,000.

הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 01.01.2023.

יש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 11

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את השוטרים בתוכן גזר הדין.

תשומת לב שב"ס להמלצת שרות המבחן למבוגרים לפיה יש לשקול את אפשרות שילובו של הנאשם בתהליך טיפולי בתחום התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשפ"ג, 29/09/2022 במעמד הנוכחים.